

Norrlandsträngaren

2004

Tidskrift för Norrlandsträngare

Nr 1

Innehållsförteckning

Ordf. har ordet	Sidan 1
En volontärs irrfärder	Sidan 2-4
Julresan till Jamtli 7/12	Sidan 5-6
Vårresa till Skövde	
I 21 KF	Sidan 7
Sollefteå på frammarsch	Sidan 8-9
Verksamhetsplan mm	Sidan 10
Julavslutning -03 vid I 5	Sidan 11-12

Föreningsuppgifter.

Ordf.

Leif Östberg, tfn hem 0620-40234.

Mobil: 070-3145329.

Mail: leif.062040234@telia.com

V.ordf.

Arne Hedvall, tfn hem 0620-51274.

Mail: hedvalls@tiscali.se

Skr.

Kjell Åström, tfn arb 0620-682981.

Mobil: 070-6693937.

Mail: astrom.kjell@spray.se

Kassör

Nils-Erik Nyberg, tfn hem 018-250117

Mobil: 070-5636201

Mail:

Ledamot

Joakim Falk, tfn hem 0620-13969.

Mobil: 070-6473580

Mail: bibbi.falk@mail.telitel.se

Ledamot

Lennart Hellström, tfn hem 0620-50007

Mobil 070-1752715.

Mail: lennart-hellstrom@swipnet.se

Suppleant

Barbro Sjö Dahl, tfn arb 0620-682982

Mail: barbro.sjodahl@solleftea.se

Postgiro: 33 69 14 - 7

Hemsida:

<http://www.sollefteamuseum.com>

Adress: c/o Kjell Åström, Rösta 436
881 33 Sollefteå

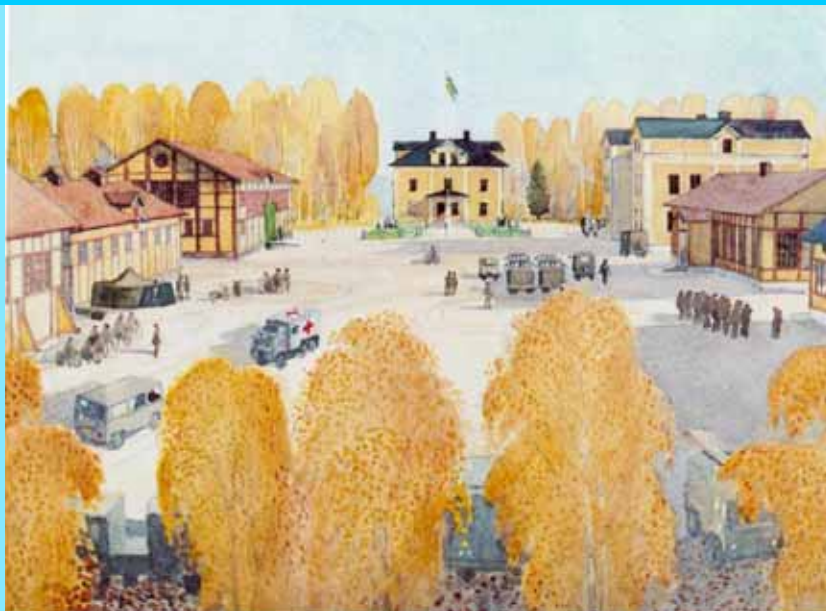

Bild över "Södra Kaserngården"

Ordförande Leif Östberg har ordet

God fortsättning på det nya året.

Inför år 2003 beslutade styrelsen att vi ej skulle sända ut inbetalningskort till medlemmarna. Vi var däremot mycket tydliga med information om postgironummer mm. Vi såg en möjlighet att spara ca 1500 kr genom detta förfarande. Nu med facit i hand så var det ej ett lyckat beslut. Namnlistan som gick ut i förra numret var ett sätt att snabbt få ut information. Vi bifogade även ett inbetalningskort.

Listan har mötts med både positiva och negativa reaktioner. I numret efter årsmötet avser vi sända ut en komplett medlemsmatrikel med namn och adresser på samtliga medlem-

mar.

Vår förhoppning är att när medlemmarna får tillgång till medlemsmatrikeln med hemadresser öppnas möjligheterna att hitta gamla kamrater i förskingringen.

Glöm ej att anmäla er till våra aktiviteter.

En volontärs irrfärder för att finna slutmålet på T3 i Sollefteå

**av
vol 20/51 Zackrisson**

Resan började i slutet av september 1951, närmare bestämt den 27/9 kl 0815. Det var postbussen som var den som förde oss ungdomar ifrån byn och som var orsaken till att byn i det närmaste är öde i denna dag. Jag hade året tidigare varit på A8 i Boden provat att bli an-

ställt som volontär, det gick inte alls eftersom jag betraktades som liten och lätt och fick rådet att åka hem och äta upp mig för att försöka året efter.

Detta var gjort och jag var nu åter på väg till Boden och det okända volontärlivet. Det var en dimmig eftermiddag då tåget närmade sig Boden. Jag såg silhuetterna av forten som avtecknade sig mot himlen. Jag kände mig lite illa till mods, det verkade hotfullt och gav en känsla av instängdhet. Jag hade lämnat civilisationen och skulle inordna mig ett system som var helt främmande för mig. Jag skulle inte återvända tillbaka till byn, jag skulle ut i världen, det var min absoluta målsättning.

Vi var en hel grupp som kom fram till kasernvakten på A8 där vi möttes av en skara rekryter från innevarande årsklass som i talkör försökte få oss att vända hemåt och som de sa friheten i det civila.

Vi gick vidare och blev omhändertagna av befäl som skulle lotsa oss till våra logement där vi skulle härbärgeras under provtiden. Vi blev hänvisade till matsalen för middag och det verkade riktigt positivt.

Provena ägde rum under två dagar och efter det så kom resultatet. Jag var antagen som volontär och fick nr 20/51. Vi var ungefär 50 som gjorde proven med 22 som fick stanna för fortsatt utbildning direkt veckan efter. Det var exercis med alla grundläggande övningar som erfordrades för att vi skulle betraktas som lämpliga för vistelse utanför staketet i uniform.

Första halvåret kallades klass ett, där vi hade mest civila ämnen fysisk träning i form av gymnastik samt körkortsutbildning, skjutning och motortjänst. Det var ju både roligt och man var väl motiverat eftersom målet var körkort.

Halvåret var också den tid som gav oss vanan att bo i grupp och att ta hänsyn till kamraterna.

Varje dag serverades mellanmål klockan femton, det var viktigt att vi inte skulle stanna i växten och äventyra den framtida utvecklingen.

I mitten av april började den såkallade rekrytutbildningen då tog även sötebrödsdagarna

slut, mellanmålet drogs in och vi skulle bli riktiga artillerister med huvudinriktning pjästjänst. Till detta kom alla de andra delarna som ingick soldatutbildningen. Utbildningen avslutades med en rekrytmarsch på ca 3 veckor med bland annat skarpskjutning som slutmoment. Denna kurs avslutades i mitten på oktober och vi blev beforderade till vicekonstaplar och fick den första vinkeln på vänstra ärmen, och pinne på axelklaffen.

Nu startade konstapelskolan som varade ända fram till sista mars och kallades trupplinjen. Det gav mig också en krigsplacering som pjäsavdelningschef. Fantastiskt!! Under denna tid blev vi uttagna för olika beställningsmannautbildningar, det gällde tekniker av olika specialiteter samt sjukvårdare. Jag blev uttagen som sjukvårdare och fick min vidareutbildning på T2 som varade i nitton månader efter detta skulle vi återvända till ”moderförbandet”

Det var det bästa som hänt mig under min tid som A8-volontär. Jag kom för första gången till en utbildning som jag ansåg som meningsfull och intressant. Jag trivdes alldeles utmärkt med somrarna i Skövde och med den ledning vi hade på skolan. Det var min första kontakt med trängen och dess verksamhet. Jag fick lämna avdelning, tropp, batteri, division och skola om mig på grupp, pluton kompani och bataljon., vi var representerade från alla truppslagen inom landet och geografiskt från Boden till Ystad. En

brokig samling av konstaplar / korpraler med olika bakgrund. Volontärsystemets vara eller inte vara hade utretts och man hade kommit fram till att detta var otidsenligt, varvid systemet avskaffades, vi blev kontantavlönade, men i samma veva tog det slut med alla förmåner som fri mat , kläder, logi mm.

Eftersom kursen inte var avslutad då vi blev furirer fick vi även i fortsättningen bo på logement men betala en liten hyra för sängplats och skåp. Det andra var reglerat centralt så det gick med automatik.

En sorglustig historia i sammanhanget var att den första kontantavlönningen som vi A8: ingår fick till T2 blev stulna av postbudet. Han infångades senare på västkusten, med resultat att våra avlöningar blev försenade med en vecka.

Sista månaderna av den långa sjukvårdsutbildningen avslutade vi med praktiktjänstgöring på sjukhus, jag och ett par av mina kamrater valde Sahlgrenska i Göteborg, Det blev vår minnesrikaste tid av hela utbildningen med underbart omhändertagande och mycket lärorikt. Efter denna del av utbildningen återvände vi till våra moderförband.

Efter att jag blivit furir och överfördes vi till trängen varmed jag fick T3 som truppregriseringsmyndighet. Jag kom till A8 som trängare och kallades för ”trängpelle” helt naturligt. Jag gav också myndigheten lite extra problem, det gällde min vidareutbildning ”jag hade kommit

i karriären”., och A8 hade inte rutiner att vidareutbilda sjukvårdare. Detta var dock reglerat hur vi som var beställningsmän skulle få en extra duvning i civila ämnen ca två år senare.

Det värsta var att jag inte hade en självklar plats i organisationen utan kastades mellan olika uppgifter med att utbilda åldersklassen i första hjälpen.

Åldersklassen hade på grund av att, repetitionsövningsförbanden förlagts i kasernen, flyttats ut till ”forten” utanför stan. Jag for mellan dessa tillfälliga arbetsplatser med ca en mils mellanrum. Utbildningen hade inte högsta prioritet förstod jag ganska fort. Det var mest utfyllnad, men jag löste i alla fall uppgiften till batterichefernas belåtenhet.

Efter denna utbildning var jag en ”frigångare” utan uppgifter. Det var jobbigt när ingen brydde sig, Jag hade slutat att finnas till. Då kom räddningen. I dagstidningen annonserade Röda Korset efter sjukvårdare till krigssjukhuset i Korea /Pusan. Jag anmälde mig som intresserad och fick ganska omgående svar. Det var tyvärr inte tillåtet att anställa personal som ej var myndiga. Jag hade inte uppnått min myndighetsålder 21 år så det var kört. Jag var välkommen med ny ansökan när alla kriterier uppfyllts. Undertecknat Henrik Beer.

Jag skulle söderut och det hade jag bestämt mig redan

tidigt under hösten. Det gällde bara att hitta platsen dit jag ville flytta. Den här januarimorgonen -55 inträffade något som snabbt gjorde beslutprocessen enkel. Jag cyklade till A8 tidigt en morgon med 25 grader kallt torrsnöglöpp i ansiktet. Vid framkomsten gick jag raka vägen till massen, där jag fann en underbefälstidning med platsannonser. F 16 i Uppsala sökte efter en sjukvårdsfurir med anställning snarast eller efter överenskommelse. Jag gick till befälsrummet och skrev min ansökan. Platsen kunde jag tillträda tidigast 1 april.

Första steget var taget och den första april anmälde jag mig på Uppsalaflostilljen. Jag blev antagen som sjukvårdare med placering på sjukhuset som expeditjonsfurir sjv. Det var ett jobb som man inte behövde slita ut sig på. Arbetet bestod i att svara för journalskrivning m m vid sjukvisitationerna. Med en effektiv flottiljläkare, som såg till att väntsalen var tom redan före elva, var pappersarbetet för expfuriren mycket begränsat.

Jag hade gått om tid att driva omkring på trupparnas marker och märkte att de hade en rörligare och trevligare tillvaro. Jag frågade om detta var möjligt för mig att bli trupp-utbildare i stället, fast jag var sjukvårdare. Detta var inga svårigheter. Jag gjorde en provtjänstgöring på två timmar och sedan var jag godkänd som trupp-utbildare. Nu var det dags att sprätta bort korset på ärmen och ersätta dem med de korslagda gevär, som var trupp-utbildarnas tjänstetecken.

Nu var tiden inne att tänka på karriären, då det såg mörkt ut i flygvapnet. Det fanns många furirer som hade genomgått underofficersutbildningen men var obefordrade på grund av att stater saknades. Situationen var avsevärt bättre i armén, vilket resulterade i att jag bestämde mig för att söka tillbaka till armén. Det naturliga valet var trängen med tanke på min sjukvårdsutbildning. Nu var det dags att undersöka vidareutbildningsmöjligheterna inom olika trängregementen.

Jag skrev till både T1 och T3 och frågade om mina framtidsutsikter om jag anställdes på regementet. Jag fick positiva besked från båda håll. Jag visste att underbefälsbristen var stor, och att det säkert skulle vara ett bra val vad jag än valde.

Nu var det den geografisk delen som kom att spela stor roll. Jag hade upplandslättens snövintrar i gott minne, så östgötaslätten fick stå tillbaka för ådalens bergiga natur med forsande vattenfall och höga nipor och därför blev valet T3.

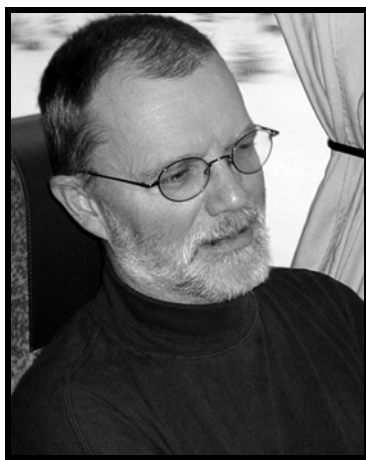
När nattåget från Uppsala närmade sig Sollefteå så stack det i näsan på ett sätt som inte var helt angenämt, men som på sitt sätt hälsade mig välkommen till träpatronernas rike. Det var skogens guld som förorsakade doften. Jag steg av på stationen och hade snabbt lokaliserat T3 på andra sidan älven. Det var bara att anmäla sig för tjänstgöring efter att jag åter utrustat mig med armens kostymering.

Jag fick av utbildningschefen veta att åldersklassen var på slutövning men att det genomfördes befälsutbildning. Det var i anspannstjänst och ledaren var serg P O Svensson. Jag rös vid tanken att hamna i stallet. Hästar tillhörde inte mina älsklingsdjur, men det var mer än positivt eftersom det endast varade i några dagar. Jag som led av hästallergi fick sitta på bakre kälken vid körning i västra skogen. Björn Eklund som då var kadett fick lära sig ledandets ädla konst och svarade för styrning med tömmar

Jag blev placerad som instruktör på 7.komp / andra bataljonen. På bataljonen fanns enbart en furir. Han hette Evert Lundin och jag blev mottagen av honom på ett översvallande positivt sätt och detta är förstäeligt när bataljonens instruktörsresurser utökades med 100%. Tiden på T3 blev bra på alla sätt. Många hjälpsamma kamrater och bra uppgifter på det hela taget innebar att mitt sökande hade gett resultat. Jag hade nått mitt mål. Vägen hade varit omständlig men lärorik, jag har många gånger tänkt på hur små smulor av kunskap ger helheten stor betydelse. Tack till alla kamrater på T3 som så väl tog hand om så att jag fick lugn och ro i mitt sinne !!S

Tage Zackrisson

Julresan till Jamtli den 7/12

Arne Hedvall. V.ordf

Så var det då åter dags för den traditionella (?) Jamtliresan. I god tid före

avfärden fanns årets reseledare Lennart Hellström på plats på Hågesta (f.d. I 21 kaserngård) för avprickning av deltagande resenärer. Intresset för att delta i resan har varit stort och det visar antalet medföljande kamrater. Vi var nämligen 35 deltagare! Som vanligt var även I 21's Kamratförening inbjuden att medfölja och sju kamrater, under Botta Erikssons ledning, deltog. Klockan nio bar det av mot Östersund, med Kalle Ström som säker bussförare. I Österfors klev Nils-Erik Gidlund (I 21) om-

bord och i Helgumsvägs-skälet Leif och Annica Östberg. Trots isigt väglag och stormvindar kom vi efter drygt ett par timmar i bussen helskinnade fram till Jamtli. Vid framkomsten hämtade Lennart inträdesbiljetter och delade ut dessa. Därefter följde en guidad visning på en timma av museet. För att göra museet rättvisa måste man ha god tid på sig eftersom det finns många intressanta saker i det från 800-talet och framåt.

Jamtli har, under sommarhalvåret, alla småstugorna öppna och det pågår ständigt allehanda aktiviteter.

Några morgonpigga resenärer. Vänstra raden: Rune Bergqvist, Ingemar Nordin med fru, Bengt "Ecka" Ericson med fru, Åke Andersson och Per-Olov Wikström samt Kjell Fahlén.

Högra raden: Gun Fällström, Harry Sundin med fru och Kjell Pettersson med fru.

Kalle Ström är en mycket uppskattad bussförare inom T 3 Kamratförening. Han förde oss till och från Jamtli på ett behagligt sätt.

Efter den guidade visningen fanns för hughade spekulanter möjlighet till kaffe och smörgåsar. Programmet i övrigt var helt fritt. "Gör vad ni vill bara ni är vid bussen senast 1500", var ordern från Lennart! Det var gott om allt på

Jamtli. Mycket folk, många försäljningsbodas och stort urval på varor. I folkmassan dök även gamla T 3:are upp nämligen Janne Bergström, Lars Wigen och Lars Olov Kjellgren. Med händerna fulla av

kassar återsamlades sällskapet vid bussen på fastställd tid. Avresan blev dock försenad på grund av att en personbil hade valt en mindre lämplig parkeringsplats. Men med handkraft lyftes bilen åt sidan så att Kalle, elegant och med små marginaler, fick ut bussen. Så bar det av mot Sollefteå igen. Vägen inom Jämtland var, om möjligt, ännu halare nu och stormvindarna hade nått Sollefteåtrakten. Men hem kom vi. Stort tack framfördes från oss alla resenärer av Göte Bergerbrandt till Lennart och Kalle för en mycket väl genomförd Jamtliresa. Ett tack framfördes även av I 21 kamratförening genom Botta Eriksson.

Arne Hedvall

Den guidade visningen av Jamtli På bilden Karin Flinkfelt, Rune Bergqvist, Göte Bergerbrandt, Kjell Fahlén Per-Olov Wikström och Ulf Torhult

Vårresan till Skövde och T 2

Planeringsförutsättningen är att vi åker från Sollefteå morgonen den 14/5. Färden går över Sundsvall (finns deltagare från Kramfors eller Härnösand passeras dessa orter), E 4 till Stockholm och vidare ner mot Skövde. Vi avser att plocka upp deltagare boende längs E 4 och i Stockholmsområdet. Från Stockholm finns olika alternativa vägar till Skövde och om det finns intresse från medlemmar i Linköpingsområdet att delta så åker vi förbi och hämtar upp.

Vi räknar med att anlända till Skövde och T 2 omkring kl. 21-22 på kvällen. Förläggning blir med stor sannolikhet på logement. På lördagen efter frukost är avsikten att vi skall genomföra studiebesök på T 2, övningsområden och något eller några studiebesök med kulturella inslag. På kvällen är avsikten att vi skall äta en gemensam middag på Götamässen. Vår förhoppning är att medlemmar ur T 1, T 2 och T 4 kamratföreningar möter upp och deltar under lördagens studiebesök samt efterföljande middag. Vi har kontaktat både T 2 och T 1 kamratföreningar och lämnat en kort orientering om vår avsikt.

Tidigt på söndagsmorgonen bär det av norrut. Vi

har diskuterat möjligheten att genomföra ett besök vid T 1 museum.

Vid anmälan om deltagande är vi intresserade av att få reda på om intresse finns för ett kortare uppehåll i Linköping.

Efter Linköping passerar vi Stockholm och följer därefter E 4:an norrut. Färden slutar i Sollefteå sent på söndagskvällen.

Deltagare betalar för bussresan och maten. Kostnad för buss är 250 kr från Västernorrland, 200 kr från Gävleborgs län, 150 kr från Uppsala och Stockholms län och 100 kr från Sörmanland och Östergötland.

I skrivande stund vet vi ej priset för middagen på Götamässen.

Kamratföreningen står för kostnaderna vid studiebesök.

Anmäl intresse om deltagande senast den 15/3 till Leif Östberg (tfnr mm se första sidan)

Nästa år firas trängtruppernas 120-årsjubileum och T 2 - 100 år. T 3 Kamratförening kommer att medverka i detta firande. Mer om detta i kommande nummer.

Leif Östberg

I 21 Kamratförening

När förbanden i Sollefteå lades ned år 2000 beslöt styrelsen att vi skulle föreslå årsmötet 2001 att även inbjuda I 21 Kamratförening till våra aktiviteter. Detta i syfte att få fler deltagare i de aktiviteter som styrelsen arrangerar samt att vi lär känna varandra bättre.

Resultatet har blivit bra och medlemmar ur bägge föreningarna har haft trevligt tillsammans och flera minnen ventilerats vid våra samlingar.

Inför detta år har även I 21 Kamratförening delgivet oss sin verksamhetsplan och medlemmar i T 3 kamratförening är inbjudna att delta i följande aktiviteter som I 21 Kamratförening arrangerar:

03-24 kl 1400.
Studiebesök vid Kris och beredskapsmyndigheten (anmälan om deltagande senast 03-22 till Lars Boström tfn 0620-15445).

W39 en em. fastställs senare.

Information om Vasalens verksamhet (anmälan om deltagande senast 09-20 till Bo "Botta" Eriksson tfn 0620-17385).

Leif Östberg

Det är nu det händer i Sollefteå...

Bild från snowboardtävling på Hallsta. Till höger ser ni den nya bron över älven. Det norra brofästet ligger omedelbart väster om "Exercishuset"

”- Sollefteå befinner sig i en härlig tid just nu med utveckling, framåtanda och ökad handel, och trenden håller i sig.”

Jag som sticker ut och säger detta är ettårsjubilerande cityledare Jan Röhlander. För ett år sedan låg Storgatan i Sollefteå tom och öde. Alla flyttade från Sollefteå! Detta var gemene mans uppfattning enligt mig och mycket liten framtidstro fanns. Idag, ett år senare så har kraftansträngningar från många håll gjorts och nu blommar stan upp. Handel har mellan februari och oktober 2003 ökat med 28 procent!

Idag finner vi två gallerior i stan vara av en rymmer både restaurang och bowlinghall. En bowlinghall som för jämnarna är fullbo-

kad. **Bowlingfebern**, denna svårbotade sjukdom, har drabbat Sollefteå. Jag säger drabbat eftersom jag då och då blir utmanad i bowling och oftast får stryk. Konstig sport det där, sneda banor och ovala klot, och en massa kägglor som vägrar att vältas. Tur att det finns en restaurang i dess närhet där jag kan skryta om mina bravader

på bowlingbanan utan att behöva visa upp dem.

När det gäller framtidstron i Sollefteå så är den stark just nu. Varje vecka ringer det nya människor som funderar på att öppna en butik i stan. Mycket positivt för en cityledare att höra. Det samma gäller för Helena som på kommunens utvecklingsenhet arbetar som inflyttningsleda-

Bild från stadsparken och stadskampen mot Kramfors

Bild från stadsparken och stadskampen mot Kramfors

läggas ned. Detta blev upptakten till en snabb mobilisering och en massa motförslag. Resultatet av detta blev att BB, förlossning mm blir kvar. Unikt i Sverige att en ort klarat detta, två gånger på kort tid. Detta tycker jag visar på en otrolig styrka hos folket.

Idrott är en annan stor bit i det ”Sollefteåska samhället”. **Järnforan**, ett lång-

re. Även hon mottar många samtal från utflyttade och nya personer/familjer som vill flytta till Sollefteå.

Om du aldrig varit i Sollefteå eller om det var länge sedan du var här så tycker jag att det är dags för ett besök. Sollefteå är en stad som just nu blommar och lever upp. Sollefteåborna besitter en otrolig kraft.

Startplats Viksmon

Nyligen lades ett förslag i Landstinget om att bl.a. BB, förlossning mm skulle

lopp på 43 km med start i Viksmon och mål på Hallsta, genomfördes nyligen med ca 700 skidåkare och i slutet av maj är det dags för SM i orientering. JVM genomfördes förra året etc. Även om regementena inte finns kvar i Sollefteå så finns kämpaandan. Kul och roligt. Inget ont som inte har något gott med sig.

Avslutar detta lilla kåseri med att hälsa dig och din familj välkommen till Sollefteå och alla dess aktiviteter.

Jan Röhlander

Cityledare i Sollefteå

Oskar Svärd, som vann Vasaloppet 03, segrade.

Utkast till verksamhetsplan 2004

4 mars kl. 1800	Årsmöte på mässen samt ärtmiddag. Anmälan om deltagande till Kjell Åström senast den 27/2 (tfn se sidan 1). Auktioner av T 3 KF tavlor. Ca 5-10 st. C I 5 inbjuds att delta i mötet.
8 april	Besök vid I 5. Årsklassens uttryckning. Premiering av Trängbataljonens bäste logistiksoldat. Anmälan om deltagande till Leif Östberg senast den 2/4 (tfn se sidan 1)
13 maj	Styrelsemöte
14-16 maj	Studiebesök. T 2. Fre-sön. Busstp, Övernattning i logement. Kamratföreningsmiddag på Götamässen. Kostnad mm se sidan 9 i tidningen. Är du intresserad hör av dig till Leif Östberg (tfn se sidan 1) senast den 15/3.
26 aug kl 1800	Ärtmiddag på Mässen Ev. föredrag om aktuellt ämne. Anmälan till Kjell Åström senast den 20/8. (tfn se sidan 1)
9 september	Styrelsemöte
September	Regementets dag I 5 (w38). Bussresa till I 5. Anmälan om deltagande senast den 4/9 till Arne Hedvall (tfn se sidan 1)
7 okt kl. 1800	Höstmöte. Ev. föredrag om aktuellt ämne. Anmälan till Kjell Åström senast den 20/8. (tfn se sidan 1)
18 nov	Styrelsemöte
9 dec kl. 1800	Jultallrik på mässen. Anm. till Kjell Åström senast den 20/8. (tfn se sidan 1)
Dec	I 5 julavslutning. Datum ej fastställt.
Se även sidan 7.	I 21 Kamratförening inbjuder oss att delta i ett par av sina arrangemang.

Seniorklubben

Seniorklubben samlas under våren på torsdagarna kl 0900 på museet. Den arbetar med ett flertal projekt avseende T 3 historia och T 3 roll i samhället. Projektarbetena digitaliseras och lagras på cd-skivor. De som leder projektarbetena detta år är Ulf Torhult och Ecka Ericson.

Bilddatabasen med bilder från Sollefteå och T 3 hittar du på sidan:

<http://www.forskarsalen.ra.se>

Årsklassens julavslutning vid I 5

I samband med att Arne Hedvall och undertecknad besökte I 5 i november bestämdes att vi skulle delta i I 5 julavslutning den 12 december.

Besöket i november beskrevs i förra numret och där hade även ett fel kommit in. C I 5 heter Per-Eric i förnamn och ej Per-Åke.

I alla fall så var inledningsvis 8 st medlemmar intresserade i att delta i avslutningen men av olika orsaker var vi 6 st som anlände till Östersund. Två bilar lånades genom I 5 försorg av G 23 på Hågesta och färden till Östersund och Grytan, där vi skulle övernatta, började kl 1800 på torsdagskvällen. Vi kom fram ca kl 2000 och gick mycket tidigt till sängs, eftersom vi hade bestämt reveljen till kl 0500.

Kl 0530 var vi marschfärdiga på Grytan och satte av mot I 5 dit vi anlände strax före 0600.

Vi kom in på regementet och kanslihuset med god hjälp av nye chefen för trängbataljonen Patrick Lundgren, som vi mötte vid västra infarten. Han såg även till så att vi fick i oss lite kaffe innan det var dags att bege sig ut på kaserngården, som var upplyst av den bekanta julgranen och fyra st stora nyingar samt facklor.

Dagens program inleddes med korum. Innan korumet började ställdes soldaterna upp på öppen fyrkant framför julgranen och nyingarna. Mellan soldaterna och granen ställde fan- och standarförare upp med förbandsfanor och

kompanistandar. T 3 fana fördes för dagen av en representant ur T 3 kamratförening (Ulf Torhult). Ceremonin inleddes med sedvanlig avlämning och C I 5 Per-Eric Gustavsson höll ett kortare tal till soldaterna innan förbandspastorn inledde korumet. Soldatkören avslutade ceremonin med några kända julvisor.

Tyvär så hade vi lite otur med vädret eftersom det blåste nästan halv storm i vindbyarna.

Efter korumet gick vi till soldatmatsalen och intog luciafrukosten, som bestod av kaffe, lussekatter och pepparkakor. När alla var på plats och fått något innanför västen hördes "Natten går tunga fjät" inifrån köksregionerna. Efter ett tag lystes matsalen upp av Jämtlands lucias och hennes tärnors ljus. Efter ett flertal uppskattade lucia- och julsånger avtackades lucian och hennes tärnor av C I 5.

Efter lucia var det dags för C I 5's avslutningsgenomgång, som genomfördes inomhus i samlingssalen. Förutom C I 5's väl avvägda tal till soldaterna fick vi lyssna till Storsjösextetten, som framförde julmelodier. Sextetten hade även en mycket skönsjungande vokalist. Efter varje nummer lyftes nästan taket av uppskattande applåder. I slutet av samlingen fick jag tala till soldaterna och då orienterade jag kort om T 3's historia från 1893 till 2000, om syftet med T 3 kamratfö-

rening samt något om vad vi för närvarande håller på med.

Kl 1000 var det ånyo samling i samlingssalen. Denna gång var det befälssamling, i vilken C I 5 avtackade personal, som under året lämnat I 5, NOR och prisutdelningar. Här kan nämnas avtackning av T 3:aren Arne "Abbe" Abrahamsson, som avtackades för drygt två års tjänst vid I 5.

När det gäller prisutdelningarna tyckte jag personligen att det var tunt med trängare uppe på prispallen.

Det orienterades även om kommande missioner utomlands. I 5 har en hel del åtgången i Kosovo och även eventuellt i Liberia.

Efter samlingen fick vi möjlighet att träffa före detta T 3:are.

Vår medverkan i I 5's ceremonier avslutades med att vi deltog i I 5's jullunch. Mycket mätta och nöjda med dagen återvände vi därefter till Sollefteå.

Innan vi lämnade I 5 framförde vi som deltog ett stort tack till C I 5 och hans närmaste medarbetare.

På nästa sida några kort som togs i samband med julavslutningen.

Leif Östberg

Övlt Patrick
Lundgren
C Trängbat

Övlt Anders
Andersson

Ulf, Sune, Arne och Ingemar kl 0545

Ulf under fanutveckling. Sune kontrollerar.
T. h. Fältjägarföreningens representant .

Fanan är utvecklad. Ulf hade ej glömt hur
fanan skall föras.

Lucia med tärnor kommer in.

Lucia - och andra julsånger framfördes.

C I 5 tal till soldaterna i samlingsalen

Abbe avtackas av öv. Per-Eric Gustavsson